

Radoslav Večerka sedmdesátiletý

Fugit interea, fugit irreparabile tempus.
(Vergilius, Georgica)

Stěží lze uvěřit tomu, že to bude už sedmdesáté jar, která tento rok dovrší náš vážený kolega a oblíbený učitel, emeritní profesor srovnávací slovanské jazykovědy a staroslovenštiny na filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně PhDr. Radoslav Večerka, DrSc.

Narodil se 18. dubna 1928 v Brně. Ve svém rodném městě absolvoval (1947) na reálném gymnáziu a poté zde vystudoval filozofickou fakultu (doktorát filozofie 1952). Po absolutoriu působil nejprve jako asistent tehdejšího slovanského semináře, posléze jako aspirant (kandidát filologických věd 1958) a od roku 1955 do roku 1964 jako odborný asistent. Po habilitaci (1963) byl v roce 1964 jmenován docentem. V letech 1966 až 1968 byl proděkanem filozofické fakulty. Teprve po roce 1989 bylo možné naplnit dávný návrh vědecké rady filozofické fakulty na jmenování profesorem. Od svého jmenování v roce 1990 až do roku 1997 působil na své domovské fakultě jako řádný profesor. Dnes patří k váženému sboru emeritních profesorů a je patronem paleoslovenistického semináře Ústavu slavistiky.

Jako studijní obory si Večerka vybral češtinu a ruštinu, ale už během studia, a zvláště později při vědecké přípravě pociťoval potřebu širšího zakotvení těchto oborů prostřednictvím srovnávací slovanské a indoevropské jazykovědy. V tomto mu byli oporou významní badatelé, kteří působili v té době na filozofické fakultě brněnské univerzity, Josef Kurz, Václav Machek, František Trávníček, Adolf Kellner a Frank Wollman. Každý z nich předznamenal jeho vědeckou akribii v jedné každé disciplíně a společně pak všichni šířili jeho vědeckého zájmu, který byl vpravdě filologický. Byť byla jeho pozornost upřena především na problémy paleoslovenistické lingvistiky, vždy projevoval hluboký zájem o všeslovanský jazykový, literární i všeobecně kulturní kontext.

Je těžké rozhodnout, které pole Večerkovy profesní působnosti je *sub specie aeternitatis* významnější, zda vědecké či pedagogické. Na jedné straně jsou to stovky publikovaných cenných poznatků a na straně druhé asi tisíce posluchačů, v nichž svým osobitým zanícením vzbudil lásku k nejstaršímu spisovnému jazyku Slovanů či alespoň zájem o poznání jak jazykové i mimojazykové prehistorie a historie, tak i vnitřních souvislostí mezi slovanskými národy. Jedno je však dnes již nepochybné, a to že se zapsal do dějin fakulty po bok svých učitelů jako významná pedagogická osobnost a ocenění stříbrnou medailí za pedagogické zásluhy (1981) je jistě potvrzením této skutečnosti.

Úspěchy jeho pedagogického působení jsou nesporně, vedle lidského momentu, založeny na rozsáhlé a hluboké badatelské činnosti, jejímiž plody je celá řada publikací. Z pedagogicky orientovaných publikací je třeba zmínit skriptum *Základy slovanské*

filologie a staroslověnštiny, protože zprostředkovalo celým generacím studentů první poznatky na poli paleoslovenistiky a slavistiky, a to stručně, srozumitelně, ale v náležitě šíři, což nejlapidárněji shrnula paleoslovenistka Z. Hauptová slovy „kurz und gut“. Dále je třeba jmenovat učebnici *Staroslověnština* (1984), skriptum *Staroslověnské texty* (1987), velmi cennou příručku *Úvod do etymologie* (1981, oceněno cenou Literárního fondu) napsanou spolu s A. Erhartem, skriptum *Staroslověnská čítanka* (1997), připravené spolu s Z. Hauptovou nebo skripta *Čítanka ze slovanské jazykovědy* či *Spisovný jazyk v dějinách české společnosti*, na nichž se podílel jako spoluautor. Bylo by však jistě možné jmenovat ještě řadu dalších.

Z odborně zaměřených prací je třeba především zmínit monumentální dílo *Altkirchenslavische (altbulgarische) Syntax*, jehož 3 díly dosud vyšly ve Freiburgu i. Br. a těší se velké pozornosti vědecké obce, která se může vbrzku těšit na díl čtvrtý. Dílo představuje završené Večerkovy celoživotní badatelské práce v oblasti staroslověnské syntaxe, na jejímž počátku stála, kromě řady článků, monografie *Syntax aktivních participií ve staroslověnštině* (1961), práce vedené v duchu idejí brněnské syntaktické školy, u jejíhož zrodu stál Večerkův starší kolega J. Bauer. Při tomto namátkovém připomenutí nelze opomenout knižní studii *Slovanské počátky naší knižní vzdělanosti* (1963), účast na edici historických pramenů k dějinám Velké Moravy (*Magnae Moraviae fontes historici 1-4*, 1966), spoluautorství na díle *Čs. slavistika 1918-1939* a na celé řadě dalších encyklopedických prací. Úctyhodný je počet článků a studií publikovaných v předních lingvistických časopisech (např. *Slavia*, *Die Welt der Slaven*, *Byzantinoslavica*, *Kratylos* atd.). Významný je i jeho redaktorský podíl na velkolepých dílech české paleoslovenistiky a etymologie *Slovníku jazyka staroslověnského* (1958-1997) a *Etymologickém slovníku jazyka staroslověnského* (1989nn.) a na díle *Staroslavjanskij slovar' po rukopisjam 10-11 vekov* (1994).

Večerkův přínos pro slavistiku a především paleoslovenistiku je vysoce oceňován i zahraničními slavisty, zvláště v Bulharsku a v Německu, kde několikrát působil jako hostující docent a poté profesor (1969 a 1985/86 na univerzitě v Erlangen, 1990/91 na univerzitě v Münsteru).

Tímto připomenutím dosavadního díla chceme vzdát hold našemu milému jubilantovi a zároveň mu popřát, aby zůstal nadále miláčkem Múzy Kalliopé, aby nás mohl těšit plody své práce a vzdělanosti. Parafrazující slova Klimenta Velického mu přejeme

ДА ЗАСТА ЕГО ИСПОВѢДАЮЩЕ ЕЩЕ НА ДАЛЪЗѢ СЛАДОСТЬ ТЖ ОУЧЕННА ЕГО

Boris Skalka